

Τρασάβηνη^ι, αἰωνε. ἐπιθ. πυρε- (ποιητ. πῦος, ία, ιον), παχὺς.
χτικὸς, πυρετώδης, ὁ πυρέσ- μεμυελωμένος (ψαλμ. 65).
σων, ὁ πυρετιῶν (111. ὁ πυρε- Τψάνη^ε, ἥ. οὐδ. σπουδὴ, προ-
χτιῶν). θυμία, ἐπιμέλεια. (116. εἴ̄
Τρασένη^ε, ἥ. οὐδ. σεισμὸς, σεῖ- Τψάνη^ε. τοῦτο ἐπίσπουδον).
σμα, συσσεισμὸς, σεῖσις. §—ΞΕ- Γψεμόδρι^ε, ἥ. οὐδ. χενοφρο-
μλή. =τρόξε^ζ.

Τραγό^ζ, έσην(πο). παρτ. τρα- Τψειλάβη^ε, ἥ. οὐδ. χενοδοξία.
σόχ^ζ. σείω, σαλεύω. Σμεσ. Τψετὰ, ἥ. θηλ. ζημία. (Φιλιπ-
-τ^ζ (Ὥ τράζα, Ὥ ετράχα, ἡ πησ. 3. 8.)
πρωχ.) =τρεπέψ^ζ. Στρασέτ- Τψέτηνη^ι, αἰωνε. ἐπιθ. χενός,
τ^ζ αι ζεμλή. σείεται ἡ γῆ. μάταιος, διάκενος.
Σκαὶ παθ.-τ^ζ. σύομαι, σα- Τψίμυι^ι, αἰωνε. μετχ. παθ.
λεύομαι, κυμαίνομαι.

Τψ. ἐπιρ. =εδ'^ζ. 2) =τάμω.
3) πτωσ. αἴτ. τῆς ἀντων. τὰ.
αὐτὴν, ἔκείνην.

Τψάλ. θηλ. ἀδημονία, ἀνία,
στενοχωρία, ἀθυμία, θλίψις.
Τψάζ^ζ, ιψη. τψάζη^ζ. ἀνιάομαι
—ῶμαι, ἀδημονέω-ῶ, ἀσχάλ-
λω, ἀθυμέω-ῶ.

Τψάζ^ζ, α. ἀρσ. σέαρ. §—ΖΕΜΛΗ
(Γενεσ. 45. 18.) μυελός τῆς
γῆς.

Τψάζ^ζ, α. ἀρσ. φαρέτρα, βελο-
θήκη, ὅϊστοθήκη (ὅϊσοδόχη).

Τψή^ε. ἐπιρ. δωρεάν, προΐκα,
ἀμισθεὶ(-σθὶ). 2) μάτην, είκη.

Τψηνη^ι, αἰωνε. ἐπιθ. (ο καὶ ἡ)
πίων, ονος, καὶ τὸ πῖον, ονος,

μεμυελωμένος (ψαλμ. 65).
Τψάνη^ε, ἥ. οὐδ. σπουδὴ, προ-
θυμία, ἐπιμέλεια. (116. εἴ̄
Τψάνη^ε. τοῦτο ἐπίσπουδον).
Γψεμόδρι^ε, ἥ. οὐδ. χενοφρο-
σύνη, ματαιοφροσύνη.

Τψειλάβη^ε, ἥ. οὐδ. χενοδοξία.
Τψετὰ, ἥ. θηλ. ζημία. (Φιλιπ-
-τ^ζ (Ὥ τράζα, Ὥ ετράχα, ἡ πησ. 3. 8.)
πρωχ.) =τρεπέψ^ζ. Τψέτηνη^ι, αἰωνε. ἐπιθ. χενός,
μάταιος, διάκενος.
Τψίμυι^ι, αἰωνε. μετχ. παθ.
χρ. ἐνεστ. ὁ σπουδάζομενος.
δθεν ῥῆμα παθ. τψίμυ^ι ἔσμυ,
σπουδάζομαι. ὄρα τψίμυ^ι.

Τψίμη, ἀλ. ἔε. (συντεμημ. τόψη,
τψὰ, τψὲ) ἐπιθ. χενός = πρά-
δηνη^ι 2. σημασ.
Τψίμη, τψίμη^ι(πο). παρτ.
τψάχ^ζ. σπεύδω, καὶ μέσ.
σπεύδομαι, σπουδάζω, δια-
σπεύδω, διασπουδάζω. παρβλ.
επίτεω^ζ. Σπαθ. ὄρα ἐν τῷ τψί-
μη^ι. Σμετχ. παθ. χρ. ἀρ.
ποτψάνη^ι, καὶ ἵδε αὐτὴν.

Τψίτε^ε. (ἀντων.) σύ.
Τψίσμη, ι. θηλ. χιλιάς. §—Τψί-
σμη^ε (ἐν τῇ Αποκαλ. 5. 11.
τψίσμη τψίσμη) χιλιάς
[ἐν τῷ ἐλλ. χιλιάδες] χιλιά-